

har opfattet sin Stilling paa den Maade, han i det omhandlede Tilfælde har gjort, saa synes det, at han maa være kommen til denne Opfattelse gennem sin Stilling som Politibetjent her i Kjøbenhavn, og dette synes at vise, at naar han var en af de dygtigere Opdagelsesbetjente og i flere Aar har været i Politiets Tjeneste her i Kjøbenhavn, saa maa hans Opfattelse af hans Stilling ligeoverfor Arresterterne være den, der maa antages at være den gjældende hos Politibetjentene i Kjøbenhavn, hvilket igjen indeholder en Bestyrkelse af, at der er noget Forkeert ved Tilstanden her i Kjøbenhavn. Jeg slutter altsaa fra disse Oplysninger saaledes, at der deri ligger en ny Bestyrkelse af, at det her i Kjøbenhavn ingenlunde er, som det burde være, med Hensyn til de her omhandlede Forhold. — Den høitærede Minister gjorde opmærksom paa, at man maaskee oftere kunde behreide Justitsembedsmændene, at de — han brugte her et Udtryk, som man bruger i daglig Tale. — løbe for Mange løbe. Det er ganske vist uheldigt, naar en Embedsmand i sin Embedsvirksomhed er saa slow, at han lader Arresterterne løbe, det vil sige, lader dem løbe før det er hans Pligt og Skyldighed; men jeg vil sige, at man meget hellere maa lade to Skyldige løbe end lade een Uskyldig undergaae en Behandling som den, det her er constateret offentligt gennem Forhør, at Borgere paa forskjellige Steder i Landet kunne blive undergivne. Jeg siger: Hellere lade to Skyldige løbe, end at gjøre en saa frygtelig Uret imod en enkelt uskyldig Mand i Landet. Den høitærede Minister bemærkede, at Medlemmerne af en Ret ikke staae i et saadant Forhold til hverandre, at den ene er generet ved at høre til samme Ret som den Anden. Dette har jeg aldrig troet, og det ligger heller ikke i mine Ord, at jeg skulde have en saadan Tro; men jeg siger, at det er naturligt, at naar der ankes over en Retshandling. — Anken rettes vel egentlig kun mod det enkelte Medlem, men det kan dog ikke undgaaes, at den rammer den hele Ret noget, at der falder en Afstygning deraf over den hele Ret —, saa er der hos Medlemmerne af denne Ret — thi Rettens Afsejser ere dog Menneffer saa godt som vi Andre —, netop fordi de ere Medlemmer af

den samme Ret, en vis Tilbøielighed til at see med Rettens Dine, og ikke med deres egne personlige to Dine, og jeg troer, at jeg med Rette har sagt, at der ligger en Bestyrkelse for denne min Mening i hele den Undersøgelse, som denne Sag er undergaaet. Jeg finder den hele Undersøgelse saa overordentlig mangelfuld, forsaavidt den skulde oplyse Noget, at man maa sige, at de Oplysninger, den har givet, ikke paa nogen Maade kunne være tilstrækkelige. Naar en Sag som denne retslig skulde undersøges, saa maatte Dommeren ganske anderledes være gaaet tilbunds i de Punkter, hvorom det væsentligt dreiede sig; men han har sprunget dem over istedetfor at gaae dem paa Livet, og man faaer ikke heraf saadanne Oplysninger, at man, uden at man selv har de manglende til at supplere dem med, kan komme til nogen selvstændig Dom over Sagen. Altsaa, den hele Maade, hvorpaa Sagen er tagen, giver mig en moralsk Overbeviisning om, at den vilde være bleven tagen ganske anderledes, naar den Dommer, der har havt med den at gjøre, ikke havde været Medlem af Criminal- og Politiretten. Undersøgelsen er saa overordentlig mangelfuld, at jeg tør sige, at hvis den var betroet mig, skjøndt jeg ikke har den mindste juridiske Sands, skulde den være kommen til at indeholde bedre og mere udførlige Oplysninger end den, der ere komne tilstede her ved en — ex professo — Dommer i Criminalretten. — Det næste Punkt, som den høitærede Minister berørte, var Sorgenfens Helbredstilstand, og han viste mig den Retfærdighed at sige, at dette var et Spørgsmaal, jeg ikke havde opholdt mig videre ved. Jeg har ladet ligge de Oplysninger, der besangaaende ere komne fra Vedkommendes Familie, fordi jeg maatte indrømme, at de maatte erkjendes for at være meget eensidige; men jeg httrede ved Siden deraf, at de Oplysninger, der fra den anden Side her vare komne, ogsaa ere meget eensidige, og at jeg troede, at Sandheden ligger i Midten. Sorgenfens Helbredstilstand har jeg altsaa ikke i nogen Maade opholdt mig ved, men kun ved den forunderlige Erklæring, Politilægen har afgivet, hvorefter han ikke veed Andet, end hvad der staaer i Protocollen, og af hvad der ikke staaer deri, slutter han til Ting — ja,